

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/234/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114218612
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5114218612.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska č. 5, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska č. 5, proti žalovaným: 1/ V. H., nar. XX.X.XXXX, bytom H. č. XXX, 2/ C. H., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom B., prechodne bytom B., ul. E. O. č. XX, o zaplatenie 7.990,50 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu voči žalovanej 2/ z a m i e t a .

Žalovaný 1/ je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v plnom rozsahu.

Znalkyňa PhDr. PaedDr. Erika Straková, bytom Liptovský Mikuláš, Dubová 493/5, zapísaná v zozname znalcov a tlmočníkov sa predkladateľov MS SR pod ev. č. 913231 má nárok na náhradu znaleckého v plnom rozsahu voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 2.6.2014 domáhal pôvodne voči žalovaným v rade 1/ až 3/ zaplatenia istiny 8.145,60 EUR spolu s úrokmi z omeškania zo splátok za obdobie od 21.6.2010 do 12.2.2014 vo výške 914,34 EUR, úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 8.145,60 EUR od 13.2.2014 do zaplatenia titulom nesplateného úveru.

2. Po čiastočnom späťvzatí žaloby o zaplatenie istiny 155,00 EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 155,10 EUR od 13.2.2014 do zaplatenia, súd konanie uznesením zo dňa 10.3.2016, č.k. 14C/234/2014-125 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.1.2017, č.k. 14C/234/2014-213 konanie zastavil. Zároveň uznesením č.k. 14C/234/2014-215 z 30.1.2017 zastavil konanie voči pôvodnej žalovanej v 2/ rade Mgr. H. H., nar. X.X.XXXX, bytom B., ul. K. č. XXXX/XX.

3. Žalobu žalobca odôvodňoval tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaní v 1/ a 2/ rade (pôvodne žalovaná v 2/ rade) mali uzatvoriť dňa 9.6.2005 Zmluvu č. 362759663 ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov a na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným v 1/ a 2/ rade peňažné prostriedky. Vyslovil názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov avšak v konaní si uplatňuje len splátky v počte 60 splatné od 20.6.2010 do 20.5.2015, ktoré

sa stali splatné 12.2.2014, kedy bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Tvrdenia neskôr korigoval vyššie uvedeným čiastočným späťvzatím.

4. Na nariadenom pojednávaní žalobca v plnom rozsahu zotrval na podanej žalobe, žiadne iné skutočnosti neuviedol. Žalovaný 1/ uviedol, že všetko zabezpečoval pán Ján V. z Považskej Bystrice. On prišiel do banky, pravdepodobne bez prítomnosti žalovaných 2/ a 3/ a všetko podpísal, aby tam nemusel chodiť viac krát. Suma 300.000 Sk na základe úveru mu bola poskytnutá. Úver splácal asi rok, potom ho prestal splácať pre nedostatok prostriedkov. Na listy nereagoval, pretože mu ich chodilo veľa.

5. Pôvodná žalovaná 2/, manželka žalovaného 1/ H. H. uviedla, že o žiadnej zmluve nemala vedomosť a ani ju neuzatvárala. Dozvedela sa o nej až z listov žalobcu. Napriek tomu sa ju snažila splácať, po 12.2.2014 ju už asi nesplácala.

6. Žalovaná 2/ uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by zmluvu podpisovala, alebo že by bola v banke. Bola len v Považskej Bystrici a nie v Púchove. Mala už jeden spor s p. V.om. Ručenie určite neprevzala. V. im tiež vybavoval úver, ktorý mala s mužom, možno listinu zobrali odtiaľ.

7. Rozsudkom č.k. 14C/234/2014-243 zo dňa 29. júna 2017 zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi istinu 8.904,84 Eur spolu s 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.990,50 Eur od 13.02.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením niektorého zo žalovaných v rozsahu plnenia zaniká záväzok druhé zo žalovaných. Zároveň zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%. Znalkyni priznal nárok na náhradu znalečného v rozsahu 50% voči žalobcovi a v rozsahu 50% voči žalovanej v rade 2.

8. Súd konštatoval, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. v znení ku dňu jej uzavretia (9.6.2005) vrátane formy a základných náležitostí, teda bola platná a účinná, na základe zmluvy veriteľ plnil na účet žalovaného v 1/ rade ako dlžníka. Splatnosť úveru bola do 20.5.2015, dohodnutá výška splátky 4.090,- Sk čo predstavuje 135,76 eur a splátka bola splatná do 20 dňa v mesiaci. Suma uplatnených splátok do 24.1.2014, t.j. 44 predstavovala 7.990,50 eur zhodne s vyčíslením žalobcom. Súd vychádzal zo skutočnosti, že k zosplatneniu úveru došlo preukázateľne až dňa 24.1.2014, čím vznikol žalobcovi nárok na vrátenie nesplatennej istiny spolu so splatnou sumou úrokov a následne po odstúpení nárok na úroku z omeškania. Pokiaľ žalovaná v 2/ rade namietala platnosť dohody o ručení za úver žalovaného v 1/ rade z dôvodu, že zmluvu neuzavrela, súd vychádzal zo znaleckého dokazovania znalkyňou PhDr. PaedDr. Erikou Strakovou vo svojom posudku č. 53/2016, ktorá konštatovala, že podpis na dohode o ručení zo dňa 9.6.2005 je pravým podpisom žalovanej v 2/ rade C. H.. Súd nezistil ani iné skutočnosti nasvedčujúce neplatnosti ručiteľského prehlásenia a preto žalovanú v 2/ rade zaviazal podľa § 303 Obch. zák..

9. Na základe odvolania žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 7Co/348/2017 zo dňa 14.3.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej zaviazal žalovaného v rade 1/ k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu 8.904,84 Eur spolu s 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.990,50 Eur od 13.02.2014 do zaplatenia ponechal nedotknutý, vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaná v rade 2/ nepreukázala svoje tvrdenia o tom, že dohodu o ručení nepodpísala a žiadnymi relevantnými dôkazmi túto skutočnosť nevyvrátila, a ani závery znaleckého posudku. To že bola na materskej dovolenke, práceneschopná nepreukazuje, že takúto zmluvu nemohla podpísať. Taktiež nepreukázala, že sa malo jednať o úvery pre p. V.a a v prípade ak určité osoby konajú tak, že si z banky zoberú úver a finančné prostriedky z tohto úveru poskytnú tretej osobe sa nič nemení na právnom vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom úverovej zmluvy a prípadného ručiteľa k tejto zmluve. Zdôraznil však, že sa jedná o spotrebiteľský spor s osobitným postupom a uložil mu povinnosti podľa § 290 osobitne s poukazom na ust. § 295 CSP v súvislosti s aktívnou legitimáciou žalobcu. Zdôraznil, že v preskúmvanej veci si žalobca uplatnil pohľadávku, ktorá mu bola postúpená pôvodným veriteľom - Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorý subjekt je bankou. Postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt je upravený v ust. § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách. V tejto súvislosti poukázal na to, že súd prvej inštancie napriek vyššie citovanému ustanoveniu neskúmal u žalobcu hmotnoprávnu podmienku - jeho aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby, teda či mu bola platne postúpená sporná pohľadávka, či v rámci procesu postúpenia pohľadávky bol dodržaný postup upravený v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Následkom týchto pochybení odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej

inštancie vo vzťahu k žalovanej v rade 2/ a uložil súdu prvej inštancie náležite sa vysporiadať s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Zároveň zrušil aj závislý výrok o trovách konania a trovách znaleckého dokazovania, nakoľko tieto sú závislé od výsledku rozhodnutia vo veci samej.

10. Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

11. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

12. Podľa ust. § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2006, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru [1) napríklad § 497 až 507 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 písm. b) zákona č. 21/1992 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov] na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,

13. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

14. Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

15. Podľa ust. § 263 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 432/2004 Z. z. účinnom od 01.10.2004 do 31.12.2010, strany sa môžu odchýliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, § 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, 324, 341, 365, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, § 676 ods. 1 a 711, 720, 725, 729 a 743.

16. Podľa ust. § 303 ObZ, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

17. Podľa ust. § 304 ods. 2 ObZ, ručením možno zabezpečiť aj záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti alebo ktorého vznik závisí od splnenia podmienky.

18. Podľa ust. § 306 ods. 1 ObZ, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

19. Podľa ust. § 311 ods. 1 ObZ, ručenie zaniká zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje.

20. Podľa ust. § 365 ObZ v znení do 31.01.2013, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

21. Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa ust. § 768k ods. 3 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

23. Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa cit. ust. § 49a OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

25. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

26. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

27. Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004 do 31.12.2007, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

29. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Podľa ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z. účinnom od 25.11.2004 do 30.06.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

31. Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. v znení zákona č. 616/2004 Z. z. účinnom od 25.11.2004 do 30.06.2007, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu [13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov], sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

32. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 552/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 (predtým ods. 7), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa ust. § 216 ods.1 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

34. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

35. Žalobca s poukazom na výzvu súdu k preukázaniu aktívnej legitímácie pri postúpení pohľadávky uviedol, že podľa ustanovenia § 524 ods. 1 a 2 zákona číslo 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Zdôraznil, že podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže

banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

36. Zdôraznil, že z gramatického výkladu nielen prvej, ale aj druhej vety tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy, pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame. Podľa ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách Banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky a svoj názor podopreli názorom Krajského súdu v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016 ako aj podľa dôvodovej správy k ustanoveniu § 92 ods. 7 (teraz ods. 8) ZoB podľa ktorej v odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Je zrejmé, že pod slovným spojením „nesplácaný dlh“ je treba rozumieť dlh dlžníka v podobe vrátenia celého poskytnutého úveru veriteľovi, nakoľko tento dlh vzniká už poskytnutím úveru dlžníkovi, ktorý ho má len možnosť vrátiť v splátkach postupným splácaním za zmluvne dohodnutých podmienok.

37. Uviedol, že správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku, možno tiež potvrdiť posúdením druhej vety citovaného ustanovenia, podľa ktorého dané právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok." Zmyslom citovaného ustanovenia je len vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník uhradil banke tú časť záväzku, s plnením ktorej bol v omeškaní, a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť celú pohľadávku, najmä jej nezaplatený zostatok zaniká.

38. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 podľa ktorého „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu

legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlužník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“

39. Žalovaná zotrvala na pojednávaní na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, najmä opätovne zdôrazňovala, že ručiteľské vyhlásenie nepodpísala. Poukazovala pritom na rozhodnutie vo veci 6C/109/2012 bez konkrétneho vyvodenia skutkových tvrdení či poukazov na vykonané dokazovanie.

40. Pokiaľ žalovaná 2/ poukazovala na konanie sp.zn. 6C/109/2012, súd musí zdôrazniť, že rozsudkom č.k. 6C/109/2012-220 síce bol nárok General Factoring a.s. zamietnutý, avšak nie z dôvodu neplatnosti zmluvy či zániku nároku, ale z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie. Ak žalovaná 2/ namietala neplatnosť predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. 0362698952 zo dňa 17.03.2005, a to z dôvodu, že mala byť uvedená zo strany žalovaného 1/ do omylu, súd túto argumentáciu žalovanej neprijal, a to z dôvodu, že právne významný omyl žalovanej by v zmysle ust. § 49a OZ, teda omyl spôsobujúci neplatnosť právneho úkonu (v danom prípade spornej zmluvy o splátkovom úvere), prichádzal do úvahy len vtedy, ak by tento omyl vyvolala druhá zmluvná strana, t. j. SLSP, alebo by o ňom musela vedieť. V danom prípade je nepochybné, že tomu tak nebolo a omyl mal na strane žalovanej 2/ vyvolať žalovaný 1/, t. j. rovnaká zmluvná strana. V uvedenom kontexte súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR spis. zn. 3Cz 69/74 zo dňa 06.12.1974.

41. Pri opätovnom posúdení nároku postupom uloženým súdom druhej inštancie súd vyzval žalobcu na preukázanie podmienok postúpenia pohľadávky (nezosplateného úveru) aj s poukazom na súdnu prax a závery Najvyššieho súdu SR ako dovolacieho súdu v konaní 7 Cdo 26/2017. V danom konaní dovolací súd vyslovil názor, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).

42. Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nespĺcanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným prístupím k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolateľkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok).

43. Napriek výzve žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca, teda SLSP a.s. vyzvala pred postúpením pohľadávky na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky z 4.11.2009 dlžníka a ručiteľa na splnenie pohľadávky.

44. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 552/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 (predtým ods. 7), ak je napriek písomnej výzve

banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

45. Tak ako konštatoval dovolací súd a v súlade s jeho postupom zhodne rozhodujú aj odvolacie súdy, súd nezistil naplnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky banky daných ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

46. Žalobca vyvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore z tvrdenej právnej skutočnosti, že ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 podľa cit. ust. § 524 OZ od SLSP ako pôvodného veriteľa a postupcu nadobudol žalovanú pohľadávku s príslušenstvom vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. 362759663 spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými (vrátane zabezpečenia). Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 1/, túto žalobca vyvodzoval z ich dlžníckeho záväzku podľa cit. ust. § 497 ObZ a vo vzťahu k žalovanej 2/, a pasívnu legitímáciu žalobca vyvodzoval z jeho ručiteľského záväzku podľa cit. ust. § 303 ObZ, z ktorého žalovanej 2/ vyplynula povinnosť poskytnúť veriteľovi plnenie peňažného záväzku v prípade neplnenia žalovaného 1/.

47. Súd vychádzal z toho, že v danom prípade išlo nesporne o pohľadávku pôvodného veriteľa SLSP ako banky, ktorá poskytla predmetný úver dlžníkom - žalovanému 1/ (pôvodne aj voči jeho manželke). Z tohto dôvodu je potrebné v súvislosti s postúpením tejto pohľadávky brať zreteľ aj na oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Aj napriek tomu, že dotknuté cit. ust. § 92 ods. 8 je systematicky zaradené v 14. časti zákona č. 483/2001 Z. z. upravujúcej ochranu klientov a bankové tajomstvo, nie je možné vykladať ho zužujúco len v rovine povinnosti banky chrániť bankové tajomstvo bez dopadu porušenia povinností banky na jej právne úkony vo vzťahu k iným osobám vstupujúcim s bankou do súkromno-právnych vzťahov. Ak by súd takýto výklad pripustil, poprel by najúčinnjší nástroj pôsobiaci voči banke, aby bolo zamedzené postúpenie „neukončených“ („živých“) úverov jej klientov bez ich súhlasu a vedomia na iné subjekty, čím by nepochybne nemohol byť naplnený účel dotknutého ust. § 92 ods. 8, a to je ochrana klienta banky a bankového tajomstva. Výkladu súdu nasvedčuje aj dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne ust. § 92 ods. 7), ktorá doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Rovnako vo všeobecnosti neobstojí ani prípadný argument, že OZ v dotknutých ustanoveniach upravujúcich inštitút postúpenia pohľadávky neobsahuje obmedzenie oprávnenia banky postúpiť pohľadávku voči klientovi na iný subjekt (obdobne ani zákon č. 258/2001 Z. z., či zákon č. 129/2010 Z. z.), keďže úpravu podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je v tomto prípade potrebné považovať za právnu úpravu špeciálnu (lex specialis) vo vzťahu k príslušným ustanoveniam OZ (lex generalis). Z cit. ust. § 92 ods. 8 tak možno vyvodiť, že banka je oprávnená (môže) postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú pohľadávku (resp. jej časť), ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke.

48. K rovnakému záveru okrem citovaného rozhodnutia NS SR č.k. 7 Cdo 26/2017, o obsahu a zmysle právnej úpravy obsiahnutej v dotknutom ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. dospel napr. aj Krajský súd v Bratislave v uznesení spis. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015 [„Z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia

svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlh, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a.s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“], Krajský súd v Prešove v rozsudku č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, Krajský súd v Košiciach v rozsudku spis. zn. 11Co/898/2014 zo dňa 19.11.2015 [„Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nakoľko v konaní žalobca takýto dôkaz nepredložil, a to písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne a.s., takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.“] a Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č. k. 5Co/48/2016-123 zo dňa 23.02.2016, č. k. 11Co/79/2016-128 zo dňa 17.05.2016, č. k. 7Co/199/2016-124 zo dňa 29.06.2016, č. k. 7Co/270/2016-210 zo dňa 26.10.2016, č. k. 6Co/257/2016-230 zo dňa 25.01.2017 [v zmysle tohto: „Z cit. zákonného ustanovenia vyplýva, že banková pohľadávka (alebo jej časť) môže byť postúpená, ak je (1) splatná, a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.... Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014..., viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, napr. spis. zn. 6Co/674/2015, 6Co/46/2016)] a o ktorých rozhodnutiach má súd vedomosť zo svojej činnosti (§ 186 ods. 1 CSP). Súd sa tak s odkazom na plejádu či už citovaných, alebo len označených rozhodnutí odvolacích súdov nestotožnil s argumentáciou žalobcu, ktoré mala podporiť ním označená rozhodovacia činnosť súdov prvej inštancie, teda súdov nižšieho stupňa.(čl. 2 ods. 2 CSP).

49. Pokiaľ žalobca poukazoval na odlišnú dohodu podmienok postúpenia pohľadávky v ust. bodu 18.14. Všeobecných obchodných podmienok SLSP (ďalej len „VOP“), podľa ktorého mal klient (dlžník) výslovne súhlasiť s tým, že „Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.“, súd na toto vyhlásenie klienta žalovaných neprihliadal, keďže aj v prípade existencie takéhoto ustanovenia VOP (keďže žalobca ich obsah nepreukázal), by bolo potrebné považovať túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa cit. ust. § 53 ods. 1 OZ, ktorá je absolútne neplatnou podľa cit. ust. § 53 ods. 4 OZ. Na daný záväzkovo-právny vzťah medzi SLSP a žalovanými ako dlžníkom založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere sa bez akýchkoľvek pochybností primerane vzťahovala úprava podľa cit. ust. § 52 a nasl. OZ, a to aj napriek tomu, že v čase uzavretia zmluvy ust. § 52 ods. 1 OZ definovalo spotrebiteľskú zmluvu, ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti OZ a zmluvu podľa ust. § 55, ak zmluvnými stranami boli na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Neznamená to však, že by v danom prípade nešlo o zmluvu spotrebiteľskú, a to vzhľadom k tomu, že táto predmetná zmluva o splátkovom úvere má všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa cit. ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, teda že bez najmenších pochybností išlo o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzavieraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohol. Potom v zmysle cit. ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. sa na túto zmluvu vzťahujú primerane ust. § 52 a nasl. OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z..

50. V zmysle cit. ust. § 53 ods. 1 OZ možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku len takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá nebola individuálne dojednaná (§ 52 ods. 1 OZ) a

súčasne (kumulatívne) ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd v danom prípade dospel k záveru o naplnení oboch podmienok a potrebe deklarovať (v prípade jej existencie) neplatnosť dotknutej zmluvnej podmienky podľa ust. bodu 18.14. VOP ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. (neprijateľnosť obsahovo totožnej zmluvnej podmienky SISP tunajší súd judikoval už v rozsudku č. k. 6C/96/2014-82 zo dňa 13.10.2015 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/48/2016-123 zo dňa 23.02.2016, v rozsudku č. k. 6C/177/2014-83 zo dňa 06.10.2015 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/79/2016-128 zo dňa 17.05.2016, rozsudkom č. k. 6C/117/2013-87 zo dňa 22.01.2016 potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/199/2016-124 zo dňa 29.06.2016, rozsudkom č. k. 6C/285/2013-172 zo dňa 01.03.2016 potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/270/2016-210 zo dňa 26.10.2016).

51. Splnenie prvého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, a to že vyplývala z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť, nepochybne plynie už len zo samotného faktu, že táto zmluvná podmienka mala byť obsiahnutá vo vopred SLSP predformulovaných VOP, ktoré boli účinné od 01.08.2002 (ako sa to udáva v čl. V. bod 2 predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, t. j. ešte pred jej uzavretím dňa 17.03.2005) a ktoré ako neoddeliteľnú súčasť zmluvných podmienok zmluvy o splátkovom úvere bol nútený dlžník ako aj ručiteľ prijať, ak chcel vstúpiť do zmluvného vzťahu s bankou - SLSP ako veriteľom.

52. Naplnenie druhého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, t. j. že spôsobovala (v prípade jej existencie) značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd videl v tom, že jednak touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala už uvedené ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (resp. v čase účinnosti VOP do 31.12.2008 ods. 7) a súčasne v tom, že spotrebiteľ (v danom prípade dlžník žalovaný) už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi, resp. s prevodom akýchkoľvek záväzkov banky voči nemu, na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo sťažné), zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke, na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku, voči banke na tretiu osobu zásadne s jej predchádzajúcim písomným súhlasom. Takáto úprava práv a povinností dodávateľa (v tomto prípade banky - SLSP) a spotrebiteľa zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

53. Vzhľadom k vyššie uvedenému nenaplneniu podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre vznik oprávnenia SLSP postúpiť žalovanú pohľadávku na žalobcu bez jeho súhlasu, súd hľadel na dvojstranný právny úkon SLSP a žalobcu, t. j. na zmluvu o postúpení pohľadávok v časti postúpenia žalovanej pohľadávky s príslušenstvom, ako na (absolútne) neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa cit. ust. § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd totiž prihliada bez toho, aby to strana sporu namietala, teda z úradnej povinnosti (ex officio). Na základe neplatného právneho úkonu však žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovanej 2/ ako ručiteľa uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

54. Súd preto žalobu voči žalovanej 2/ zamietol.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

57. V súvislosti s úspechom žalobcu voči žalovaného 1/ konštatovanom rozsudkom č.k. 14C/234/2014-243 zo dňa 29. júna 2017, keď odvolací súd ponechal napadnutý rozsudok nedotknutý v časti, ktorou žalovaného 1/ zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 8.904,84 Eur spolu s 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.990,50 Eur od 13.02.2014 do zaplataenia, priznal žalobcovi voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

58. Nakoľko v spore po podanom odvolaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná 2/, súd jej podľa § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

59. Podľa § 260 CSP ak súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie, pri rozhodovaní o náhrade výdavkov spojených s vykonaním tohto dôkazu sa riadi ustanoveniami osobitného predpisu.

60. Podľa § 259 CSP ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

61. Nakoľko v konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie a znalecký posudok predložený súdu po účinnosti CSP, žalovaný ako spotrebiteľia boli oslobodení od zaplatenia súdneho poplatku pričom vykonanie znaleckého dokazovania navrhli žalovaní (pôvodne v 2/ a 3/ rade), ktorí boli vo svojich nárokoch voči žalobcovi plne úspešní, súd uložil žalobcovi nahradiť znalkyni trovy znaleckého dokazovania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).